

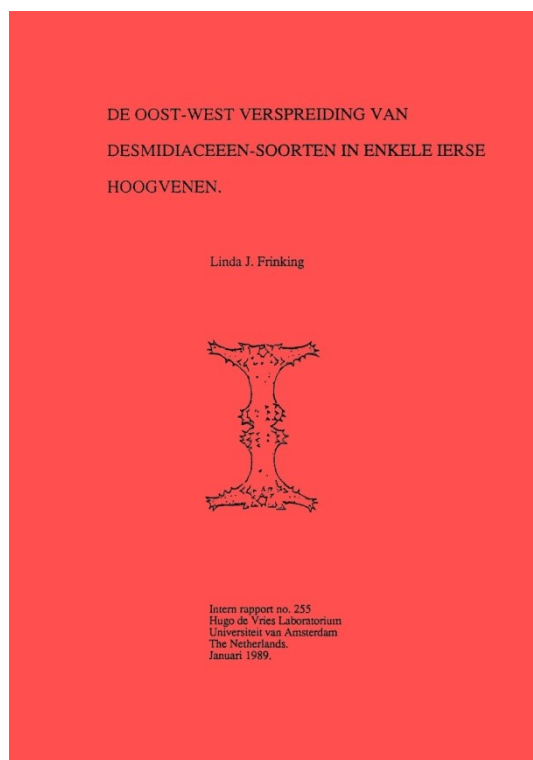
De oost-west verspreiding van Desmidiaceeënsoorten in enkele Ierse hoogvenen

Linda Frinking

lindafrinking@gmail.com

In 1984 ging ik als derdejaars studente biologie op zoek naar een bijvakstage. De fascinatie voor het plantaardig waterleven bracht mij bij sialgen specialist Peter Coesel. Het onderzoeksobject zou ik zelf kunnen verzamelen, bijvoorbeeld tijdens mijn vakantie in Toscane, en dan kon ik aan de

slag. In mijn zoektocht naar bodemkaarten van mijn vakantiebestemming bij de Vakgroep Fysische Geografie, ontmoette ik Matthijs Schouten. Matthijs deed onderzoek naar ecogeografische gradiënten in de Ierse Venen en had monsters van verschillende habitats in diverse Ierse venen die wachtten op nadere analyse. Toen de veenplassen in Toscane onvindbaar bleken, heb ik het aanbod van Matthijs aangenomen. Na drie weken Ierland, waarin we de geselecteerde venen met eigen ogen zagen en verse monsters bekeken, begon de noeste arbeid bij de werkgroep Thallophyta van de vakgroep Bijzondere Plantkunde: het analyseren van de monsters. Klaasjan Wardenaar, Kees den Boer en ik hadden een prachtige werkplek op de begane grond van het oude Hugo de Vries laboratorium met uitzicht op (de bezoekers van) de Hortus Botanicus. De analyse werd gevolgd door dataverwerking en toen werd zichtbaar dat ook in de Desmidiaceeën-samenstelling de oost-west gradiënt in de venen terug te zien was. Helaas weinig spectaculaire of nieuwe sialgen, vooral omdat alleen de zuurste en meest voedselarme delen waren bemonsterd. Mijn herinnering aan die tijd is er een aan een warme sfeer, fijne mensen en natuurlijk de maandelijkse lunches met zelfgemaakte hartige taarten, salades en heerlijke desserts voor en door medewerkers, studenten en (oud)promovendi van de Vakgroep.

Voorpagina van het verslag van het onderzoek in Ierland.